

EDICIJA

Verò Verius

Stela Bivan
KAMENA RUŽA

Izdavač
HERAedu
www.heraedu.rs

Za izdavača
Zorica Stablović Bulajić

Lektor
Gordana Pešić

Tehnički urednik
Jasmina Živković Pavlović

Štampa
Publish, Beograd

Tiraž
200

Godina izdanja
2024.

Stela Bivan

KAMENA
RUŽA

1.

Na obodu Sahare, na velikim slanim površinama u Tunisu, pojavljuje se zanimljiv fenomen zvani pustinjska ruža. Jedna od mojih dragih prijateljica Lola kupila ju je od tamošnjih stanovnika kao suvenir. Nastao zahvaljujući vremenskim uslovima. Zbog vjetra, kiše, prašine, toplote i vlage – dolazi do kristalizacije kada pijesak stvara ukrase naizgled kamene ruže. U svijetu postoji mnogo različitih i zanimljivih fenomena, pomislit ćete. Zašto izdvajam baš ovaj?

Bilo je mirno ljetnje popodne. Kraj avgusta. Plaža našeg malog porodičnog hotela napola prazna. Lola je po našem dogovoru došla kod mene, da koristeći posljednji vikend ljeta osmislimo Fejsbuk stranicu mog malog rasadnika.

– Moraš smisliti naziv rasadnika – govorila je.

– To treba da bude neki cvijet koji ti se najviše sviđa. Razmisli dobro. Bilo bi lijepo da uz taj naziv ide i neka lijepa priča.

– Koji je tvoj omiljeni cvijet?

Lola je pričala odlučno, ubedljivo, kao većina žena koje imaju karijeru, lično ostvaren svoj privatni biznis, stečen svojim sopstvenim znanjem, obrazovanjem i radom. Cijenila sam njeno mišljenje. Pogledala sam je zbunjeno i najzad rekla:

– Ali kako? Pa ja volim sve vrste cvijeća podjednako. Lola je bila uporna:

– Mora da postoji nešto u životu da pamtiš po nekom cvijetu, nešto što te veže za neki doživljaj ili što ja znam?! Razmisli dobro!

Osjećala sam se kao đak pred profesorkom. Moje prilično usporene moždane vijuge počele su da rade i sjetila sam se. Gotovo sam uzviknula:

– Kamena ruža! Definitivno!

Lola me je gledala začuđeno i pitala mislim li na pustunjsku ružu ili baš biljku kamenu ružu?

– Baš biljku, sukulent – odgovorila sam, pokazala joj sliku. Nije bila oduševljena izgledom biljke jer nema jake boje (koje bi privukle potencijalne kupce moga cvijeća), ali ime joj se dopalo, kao i moja odlučnost da sam sigurna što želim.

Imam i malu priču: Kada sam još kao mala djevojčica u Perastu posjećivala teta Bojanu, zajedno sa svojom mamom. Tamo je na kamenom zidu bila žardinjerica veličine ljudske šake, i u njoj jedan sivorozikasti cvijet, za koji sam ja mislila da je od kamena. Kapljice jutarnje rose po njenim listovima svjetlucale su poput dijamanata pod jutarnjim suncem. Čudila sam se mojoj mami, koja je imala u svom dvorištu nekoliko hiljada saksija raznog cvijeća, što nema kamenu ružu. Mama je govorila: „Cvijet koji ne miriše, a uz to nema neku jarku boju – meni ne treba, jer ga neće niko kupiti.“ Ona je voljela cvijeće, prodavala ga i poklanjala, ali kamenu ružu posadila je samo zbog mene, i dan-danas čuva i gaji tu vrstu. Kamena ruža je